

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5249/2024
21.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Слађан Стевановић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., које заступа Душан Раденковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3466/23 од 23.11.2023. године, у седници одржаној дана 21.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3466/23 од 23.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3466/23 од 23.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1450/21 од 06.04.2023. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужиља ималац права својине на 1/2 парцеле број ... КО ..., општина ..., која површина износи 5 ари и 25 м² и да је путем одржаја стекла додатних 27 м² наведене парцеле, која површина парцеле у приватној својини тужених сада износи 5 ари и 52 м², све уписано у лист непокретности број ... КО ... Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужиља ималац права својине на 1/2 парцеле број ... КО ..., општина ..., која површина износи 8 ари 72 м² и да је путем одржаја стекла још додатних 85 м² наведене парцеле, која површина у приватној својини тужених сада износи 9 ари 57 м², све уписано у лист непокретности број ... КО ... Трећим ставом изреке, тужба је одбачена у делу којим је тражено да се од делова две наведене парцеле формира парцела са новим катастарским бројем укупне површине 15 ари 9 м² у приватној својини 1/1 тужиље, што би тужени били дужни да признају и да трпе упис права својине на означеним непокретностима у катастар непокретности и другим јавним књигама. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужиља да туженима накнади парничне трошкове у износу од 87.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3466/23 од 23.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 1450/21 од 06.04.2023. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о иста размотри применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 са изменама и допунама), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији.

Предмет тражене правне заштите је стицање права својине одржајем на реално одређеној површини катастарских парцела на којима су парничне странке сувласници са уделом од по 1/2 идеалног дела, а која спорна површина изражена у квадратним метрима захвата део сувласничког удела тужених. Код чињенице да утврђење права својине одржајем на сувласничкој непокретности није искључено Законом о основама својинскоправних односа, према природи правног института сусвојине дефинисаног чланом 13. став 1. наведеног Закона тужилца није могла остварити делотворну правну заштиту тражећи увећање свог сувласничког удела реално одређеног површином предметне катастарске парцеле. Тужилца уз ревизију није приложила другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и битно сличним чињеничним стањем као у овој парници, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Наводи ревизије који се односе на битне повреде одредаба парничног поступка без утицаја су на могућност другачијег одлучивања јер се због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија не може изјавити.

Сагласно изложеном, Врховни суд је сходно члану 404. став 2. ЗПП одлучио као у правом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП, па је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог Закона.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 05.02.2021. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора у овој парници не прелази ревизијски цензус установљен чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку, то је применом члана 413. ЗПП ревизија одбачена као недозвољена другим ставом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић